

stiske departement oversigter med så fuldstændige statistiske oplysninger som muligt vedrørende udvandringen her fra landet.

§ 3. Den, der planmæssigt eller mod vederlag eller ved meddelelse af *urigtige eller vildledende oplysninger om forholdene i et fremmed land* søger at bevæge nogen til at udvandre, straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Arbejdsdirektøren kan pålægge den, der om forholdene i et fremmed land har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, som kan antages at fremme udvandringen til det pågældende land, at *berigtige oplysningerne* på den efter forholdene mest hensigtsmæssige måde. Arbejdsdirektørens afgørelse kan indbringes for arbejdsministeren. Undladelse af at efterkomme pålægget straffes med bøde.

§ 4. På samme måde som anført i § 3, stk. 1, straffes den, der uden arbejdsdirektørens tilladelse træffer aftale med en person, som agter at udvandre, om, at den pågældendes befordring helt eller delvis skal aftjenes ved arbejde eller betales efter ankomsten til bestemmelsesstedet.

Såfremt arbejdsdirektøren nægter at meddele en tilladelse som omhandlet i stk. 1, kan ansøgeren indbringe spørgsmålet for arbejdsministeren.

§ 5. Denne lov træder i kraft den 1. april 1959.

Samtidig med lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 134 af 2. maj 1934 vedrørende udvandring.

Den de autoriserede udvandringsagenter i henhold til § 31 i lov nr. 134 af 2. maj 1934 påhvilende pligt til at erlægge *koncessionsafgift bortfalder* dog pr. 31. december 1958.

Den af de autoriserede udvandringsagenter i henhold til § 6 i lov nr. 134 af 2. maj 1934 stillede sikkerhed tilbagebetales den 1. oktober 1959.

§ 6. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *arbejdsministeren* som grundelse for den foreslåede nyordning:

„Når jeg har fundet det rigtigt nu at fremsætte forslag til en ny udvandringslov, er årsagen den, at en række regler i den gæl-